

32002R1381

30.7.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 200/14

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1381/2002**z dnia 29 lipca 2002 r.****ustanawiające szczegółowe zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, pochodzący z krajów najmniej rozwiniętych, oraz zarządzania nimi na lata gospodarcze 2002/03–2005/06**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2501/2001 ustanawia, że do czasu całkowitego zawieszenia ceł przewidzianych we Wspólnej Taryfie Celnej na każdy rok gospodarczy będzie otwierany ogólny bezcłowy kontyngent taryfowy na produkty klasyfikowane do kodu CN 1701 11 10, pochodzące z krajów, które zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia korzystają ze szczególnych uzgodnień dla krajów najmniej rozwiniętych. Kontyngent taryfowy na rok gospodarczy 2002/03 wynosi 85 313 ton ekwiwalentu cukru białego na produkty objęte kodem CN 1701 11 10. Na każdy następny rok gospodarczy kontyngent ten będzie zwiększany o 15 % w odniesieniu do kontyngentu z roku poprzedniego.
- (2) Przepisy te muszą być wykonywane w ramach wspólnego systemu handlu ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 680/2002 ⁽³⁾.
- (3) Ilości cukru surowego korzystającego z ogólnego bezcłowego kontyngentu taryfowego powinny być przywożone na warunkach spełniających zapotrzebowanie Państw Członkowskich w zakresie rafinacji określone w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (4) Doświadczenie zdobyte na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1978/2001 z dnia 10 października 2001 r. w sprawie otwarcia kontyngentu taryfowego na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, pochodzący z krajów najmniej rozwiniętych, na rok gospodarczy 2001/02 ⁽⁴⁾, uzasadnia ustanowienie szczegółowych zasad regulujących otwarcie kontyngentów i zarządzanie nimi na dłuższy okres. Okres ten obejmuje cztery lata gospodarcze.

- (5) W celu zapewnienia odpowiednich cen surowego cukru trzcinowego wywożonego z krajów najmniej rozwiniętych do Wspólnoty, powinna zostać ustalona cena minimalna płacona przez rafinerów. Cena minimalna powinna uwzględniać czynniki mające zastosowanie w latach gospodarczych 2002/03–2005/06.
- (6) Powinny mieć zastosowanie ogólne zasady w zakresie pozwolenia na przywóz ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i na wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu zwrotów dla produktów rolnych ⁽⁵⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2299/2001 ⁽⁶⁾, a także specjalne szczegółowe zasady dla sektora cukru ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1464/95 ⁽⁷⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 996/2002 ⁽⁸⁾. W celu ułatwienia zarządzania kontyngentami na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia przestrzegania odpowiednich ilości w ramach kontyngentów rocznych, należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz cukru surowego wyrażonego jako cukier biały.
- (7) Przepisy dotyczące dowodów pochodzenia określone w art. 67–97 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 444/2002 ⁽¹⁰⁾, ustanawiają definicję pojęcia produktów pochodzących, stosowaną do celów planu ogólnych preferencji taryfowych.
- (8) Z uwagi na fakt, że Rada ustalając ogólne kontyngenty taryfowe nie przewidziała marginesu przekroczenia tych ilości, cło przewidziane we Wspólnej Taryfie Celnej w pełnej wysokości ma zastosowanie na wszystkie ilości przeliczone na ekwiwalent cukru białego, przywiezione z przekroczeniem ilości wskazanych w pozwoleniu na przywóz. W celu uniknięcia nadmiaru cukru przywożonego do Wspólnoty z krajów najmniej rozwiniętych, konieczne są przepisy zapewniające, że przywożone ilości cukru są efektywnie wykorzystane do rafinacji na koniec danego roku gospodarczego lub przed upływem określonego terminu ustalonego przez Państwo Członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 104 z 20.4.2002, str. 26.⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 11.10.2001, str. 9.⁽⁵⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 19.⁽⁷⁾ Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14.⁽⁸⁾ Dz.U. L 152 z 12.6.2002, str. 11.⁽⁹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

- (9) W celu przestrzegania ilości w ramach kontyngentu rocznego określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2501/2001, Państwa Członkowskie powinny powiadomić Komisję o ilościach cukru surowego wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ogólnych Preferencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, określony w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2501/2001, oraz zarządzania nimi na lata gospodarcze 2002/03, 2003/04, 2004/05 i 2005/06.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- „rok gospodarczy” oznacza rok gospodarczy określony w art. 1 ust. 2 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001,
- „rafiner” oznacza osobę dokonującą przywozu do celów swojej rafinerii, w rozumieniu art. 7 ust. 4 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

Artykuł 3

1. Następujące ogólne bezcłowe kontyngenty taryfowe na produkty objęte kodem CN 1701 11 10, wyrażone jako ekwiwalent cukru białego, zostają otworzone na następujące lata gospodarcze na przywóz pochodzący z krajów korzystających zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 2501/2001 ze szczególnych uzgodnień dla krajów najmniej rozwiniętych:

- 85 313 ton na rok gospodarczy 2002/03,
- 98 110 ton na rok gospodarczy 2003/04,
- 112 827 ton na rok gospodarczy 2004/05, i
- 129 751 ton na rok gospodarczy 2005/06.

Każdy z tych kontyngentów posiada numer porządkowy, odpowiednio 09.4302; 09.4303; 09.4304 i 09.4305.

Kontyngenty te zostają otworzone w pierwszym dniu danego roku gospodarczego oraz pozostają otwarte do ostatniego dnia tego roku gospodarczego.

2. Wszystkie cła przewidziane we Wspólnej Taryfie Celnej, a także dodatkowe cła określone w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, zostają zawieszane w odniesieniu do przywozu objętego tymi kontyngentami.

Artykuł 4

1. Minimalna cena nabycia cukru trzcinowego standardowej jakości (CIF, wolna poza europejskimi portami Wspólnoty)

placona przez rafinerów ma zastosowanie na przywóz objęty tymi kontyngentami, określonymi w art. 3 ust. 1.

2. Minimalna cena nabycia na każdy rok gospodarczy jest zgodna z ceną interwencyjną na cukier surowy, określoną w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, zmniejszoną o iloczyn kwoty pomocy dostosowawczej dla przemysłu rafinacyjnego stosowanej na dany rok gospodarczy i stopy 0,92 dla cukru surowego, zgodnie z art. 38 ust. 1 i 4 wyżej wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. Przywóz objęty kontyngentami określonymi w art. 3 ust. 1 wymaga pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1291/2000 i rozporządzeniem (WE) nr 1464/95, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Wnioski o pozwolenia są składane przez rafinerów właściwym organom Państw Członkowskich określonym w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wnioskom tym towarzyszy deklaracja rafinera, w której zobowiązuje się on do przeprowadzenia rafinacji danej ilości cukru surowego przed końcem roku gospodarczego przywozu.

3. Pozwolenia na przywóz mogą być wydawane tylko w granicach kontyngentów określonych w art. 3 ust. 1. Pozwolenia te są wydawane przez Państwa Członkowskie przedmiotowego przywozu.

4. Rafinerzy mogą przenosić pozwolenia na innych rafinerów. W tym przypadku rafiner niezwłocznie powiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego, który wydał pierwotne pozwolenie. Jednakże zobowiązanie do przywozu i przeprowadzenia rafinacji jest niezbywalne oraz nadal stosuje się art. 9 rozporządzenia nr 1291/2000.

5. Pozwolenia na przywóz są ważne od daty ich wydania do końca roku gospodarczego, na który zostały wydane. Jednakże w przypadku, gdy zgodnie z ust. 8 pozwolenie jest wydane przed otwarciem kontyngentu, jest ważne wyłącznie od daty otwarcia kontyngentu.

6. Zabezpieczenia odnoszące się do pozwoleń wynoszą 0,30 EUR na 100 kg wagi netto cukru.

7. Wnioski o pozwolenia na przywóz oraz same pozwolenia zawierają następujące wpisy:

- w sekcji 8: kraj lub kraje pochodzenia (kraj lub kraje objęte szczególnymi uzgodnieniami dla krajów najmniej rozwiniętych, zgodnie z kolumną H załącznika I do rozporządzenia nr 2501/2001),
- w sekcjach 17 i 18: ilość cukru surowego wyrażona jako ekwiwalent cukru białego;
- w sekcji 20: „cukier surowy przeznaczony do rafinacji, przywieziony na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2501/2001. Nr porządkowy kontyngentu... (nr określony w art. 3 ust. 1)”.

8. Okres składania wniosków o pozwolenia na przywóz rozpoczyna się na trzy tygodnie przed pierwszym dniem danego roku gospodarczego.

9. Wnioski o pozwolenia na przywóz składane są właściwym organom Państwa Członkowskiego przedmiotowego przywozu, od poniedziałku do piątku każdego tygodnia. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję pierwszego dnia roboczego następnego tygodnia o ilościach cukru surowego wyrażonego jako ekwiwalent cukru białego, na które w poprzednim tygodniu wydano pozwolenia na przywóz, ze wskazaniem ilości na każdy kraj pochodzenia.

10. Pozwolenia wydawane są czwartego dnia od dokonania powiadomienia określonego w ust. 9, pod warunkiem że Komisja nie wyrazi sprzeciwu.

11. Komisja opracowuje całkowitą tygodniową ilość, na którą zostały wydane pozwolenia. W przypadku gdy wnioski o pozwolenia przekraczają ilość pozostałą w ramach kontyngentu na bieżący rok gospodarczy, Komisja ogranicza wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do pozostałych ilości oraz, stosownie do potrzeb, powiadamia Państwa Członkowskie, że została osiągnięta maksymalna ilość w ramach przedmiotowego kontyngentu.

Artykuł 6

1. W celu udowodnienia statusu pochodzenia przywozu objętego kontyngentem określonym w art. 3 ust. 1 przedstawia się formularz A świadectwa pochodzenia wydany zgodnie z art. 67–97 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

2. Formularz A świadectwa pochodzenia zawiera w polu 4:

- wyrażenie „nr porządkowy kontyngentu... (nr określony w art. 3 ust. 1) – rozporządzenie (WE) nr 1381/2002”,
- datę załadunku cukru w kraju beneficjencie wywozującym i rok gospodarczy, do którego odnosi się dokonywana dostawa;
- kod CN 1701 11 10.

3. Organy celne Państwa Członkowskiego przywozu wskazują w formularzu A świadectwa pochodzenia:

- datę zakończenia załadunku cukru w porcie wywozu, ustanowioną na podstawie odpowiedniego dokumentu przewozowego,
- informacje dotyczące operacji przywozu oraz ilość rzeczywiście przywiezionego cukru surowego.

4. W przypadku gdy rafinerzy przenoszą pozwolenia na przywóz na innych rafinerów na podstawie art. 5 ust. 4, Państwo Członkowskie zbiera wypełnione formularze A świadectw pochodzenia oraz przesyła kopie tych świadectw Państwu Członkowskiemu, które pierwotnie wydało pozwolenie na przywóz.

Artykuł 7

1. Każde Państwo Członkowskie prowadzi rejestr ilości rzeczywiście przywiezionych z zastosowaniem świadectw pochodzenia określonych w art. 6 dla cukru surowego oraz przelicza te ilości na ekwiwalent cukru białego, na podstawie ustalonej polaryzacji, z zastosowaniem przepisów pkt II ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

2. Na podstawie art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 cło przewidziane we Wspólnej Taryfie Celnej w pełnej wysokości mające zastosowanie od dnia dopuszczenia do swobodnego obrotu stosuje się na przywóz wszystkich ilości przeliczonych na cukier biały, przekraczających ilości wskazane w pozwoleniu na przywóz określonym w art. 5.

3. Rafiner, który złożył wniosek o pozwolenie, musi, w terminie trzech miesięcy po upływie terminu rafinacji, zgodnie z art. 5 ust. 2, przedłożyć akceptowany dowód przeprowadzenia rafinacji Państwu Członkowskiemu, które wydało pozwolenie.

4. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, jeżeli cukier nie został rafinowany w terminie, rafiner, który złożył wniosek o pozwolenie, wpłaca kwotę równą kwocie cła w pełnej wysokości, stosowanego na cukier surowy w tym roku gospodarczym oraz, jeżeli ma zastosowanie, najwyższą dodatkową stawkę celną odnotowaną w tym roku gospodarczym.

5. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, jeżeli nie było możliwe dostarczenie ilości cukru w odpowiednim czasie w celu przeprowadzenia rafinacji do końca danego roku gospodarczego, Państwo Członkowskie przywozu może, na wniosek rafinera, przedłużyć ważność pozwolenia o 30 dni od rozpoczęcia następnego roku gospodarczego. W takim przypadku przedmiotowy cukier surowy zostaje zaliczony w granicach kontyngentu na poprzedni rok gospodarczy.

6. W przypadku gdy nie było możliwe przeprowadzenie rafinacji ilości cukru przed końcem roku gospodarczego, dane Państwo Członkowskie może, na wniosek rafinera, przedłużyć termin przeprowadzenia rafinacji maksymalnie o 90 dni od rozpoczęcia następnego roku gospodarczego. W takim przypadku przedmiotowy cukier surowy zostaje poddany rafinacji w tym przedłużonym terminie oraz zostaje zaliczony w granicach kontyngentu na poprzedni rok gospodarczy.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie określone w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 powiadamiają Komisję:

- a) na początku roku gospodarczego o tymczasowych ilościach cukru surowego, które będą przywożone z różnych zainteresowanych krajów;
- b) każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca o ilościach cukru surowego według wagi, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, na który wydano pozwolenia na przywóz określone w art. 5;
- c) każdego miesiąca:
 - o ilościach surowego cukru „tel quel” według wagi oraz w ekwiwalencie cukru białego rzeczywiście przywiezionego w okresie trzech poprzednich miesięcy, z zastosowaniem pozwoleń określonych w art. 5, w podziale według krajów pochodzenia,
 - o ilościach surowego cukru „tel quel” według wagi oraz w ekwiwalencie cukru białego rafinowanego w okresie trzech poprzednich miesięcy;
- d) przed dniem 1 listopada:
 - o ilościach surowego cukru „tel quel” według wagi oraz w ekwiwalencie cukru białego rzeczywiście przywiezionego z zastosowaniem pozwoleń określonych w art. 5 podczas poprzedniego roku gospodarczego, w podziale według krajów pochodzenia,
 - o ilościach surowego cukru „tel quel” według wagi oraz w ekwiwalencie cukru białego rafinowanego, który został zaliczony w ramach kontyngentu na poprzedni rok gospodarczy.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji
